

Cena posamezni štev. 1 Din 50 p.

Rokopisi se ne vračajo.

Izhaja enkrat na mesec.

Poštni čekovni račun štev. 12450.

DRŽAVNI

UPOKOJENEC

Glasilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

V Mariboru, dne 25. aprila 1928.

Uredništvo in uprava: Maribor, Ob bregu 14.

Razno.

1. Prosimo za zaostalo članarino. 2. Neorganiziranci, pozor! Stopite takoj v vrsto, ako ne v našo, pa v vrsto kake druge organizacije! Organizirani tovariši, ako vidite izven organizacije stoječe tovariše, opozorite te malobrižneže na pretečo nevarnost!

Upokojeno učiteljstvo!

Redni mesečni sestanek krožka mariborskega upokojenega učiteljstva se vrši v četrtek 3. maja t. l. pri »Sinici« v Studencih, pri slabem vremenu pa v Vertrinjski ulici štev. 2.

Odgovori.

1. Poljanšek Anton. Prevedba kr. penzj na dinarske. Večina drž. upokojencev sodniške stroke je že dobila tozadevne poviške od 1. avgusta naprej. Naše društvo je bilo vedno in je še le za izenačenje. Prosili smo oba poslanca, ali brez uspeha. Glasom odloka »Drž. sveta« smejo le posamezniki tožiti, ne pa društvo. Našim v inozemstvu živečim upokojencem se odtegne $\frac{1}{2}$ pokojnine. 2. Mlakar Janez. Ni mogoče, da bi komu 600 K prevedli na 1200 Din. Ako prostor dopušča, bomo v 5. štev. »Upok.« objavili odlok velikega župana v Ljubljani. 3. Šuma Anton. Krivice, ki jih trpite Vi, trpijo vsi staroupokojenci. Čitajte »Razširjeni želodci«! Naše bo pa treba znatno skrbeti, zmanjšati, ali pa odstraniti. Pošljite nam prepis svojega penzijskega dekreta.

Dr. K-l Črmlenski.

Izvedljiv predlog, kako prevesti penzije staroupokojencev na uradn. zakon.

Bil sem in bom vedno veren pristaš zahteve, da se morajo vsi staroupokojenci prevesti na pokojnine, katere dobivajo novoupokojenci po uradniškem zakonu. To zahtevo sem ob vsaki priložnosti odločno naglašal.

Toda računati moramo z finančnimi razmerami naše države. Po mojem pričanju bo preteklo mnogo let, preden bo država prišla v položaj, da bi hotela žrtvovati za staroupokojence par sto milijonov.

Da se pa ne bi izgubljal čas s čakanjem na tisto srečno dobo, ko se bo država mogla lotiti tega vprašanja, predlagal sem v zadnjem »Drž. upokojencu«, naj bi se skušalo zadevo rešiti stopnjema, s tem pa takoj začeti, ne pa čakati 10, 20 let, ko bomo staroupokojenci večinoma pomrli.

Zamislil sem si stvar tako, da bi se naj začelo s prevedbo tistih staroupokojencev, ki so najbolj potrebni. Rekel sem »po starosti« in potrebi. To so po mojih mislih tisti, ki so vsled starosti ali invaliditete navezani na penzijo, si ne morejo pomagati s kakim delom; potem taki, ki še imajo nepreskrbljene otroke; ali ki leže bolani v postelji. To so reveži. Tem moramo privoščiti, da se jim v prvi vrsti olajša življenje.

Razširjeni želodci.

Naša država je znana kot nezdrava, na jugu in ob večjih vodah razsaja malaria, v Bosni ponosni in po mestih decimira narod sifilida, po celi državi pa žanje svojo bogato žetev tuberkuloza.

Toda navedene kuge prekosi glede povzročene škode neka sicer po celem svetu tu udomačena, a nikjer tako kakor pri nas usodepolna bolezen — razširjenje želodca.

Med vojno in ob preobratu so na njej bolehalo večinoma le bankirji, veleindustrijalci, vojni dobavitelji, kolodvorski restavraterji in oni veleposestniki, ki so se doma bojevali za »sveto domovino«, neusmiljeno izkoriščajoč gladne vojne ujetnike in državne blagajne.

Po vojni se je kuga lotila tudi politikov in raznih drugih ljudi, ki hočejo brez truda obogateti in dobro živeti. In nekdanj precej lahka bolezen se je bohotno razvila in pognala mnogo panog, kakor nepotrebna dobičkanosna službena me-

sta, milijonske fonde, nacionalizacijo, tihotapstvo, posredovanje, odušstvo, tantijeme, potnine, provizije, dnevnice in druge zarade.

Zato pa vporabljajo pri nas mnogobrojni razširjeni želodci toliko dobrin, da je narod obubožal, da so prišli celi skiji na beraško palico in da mori junaške Dalmatince, Hercegovce in Črnogorce lakota. Radi tega nam tudi nič ne pomagajo plodne ravani, ki bi drugod izdatno prehranile trikrat številneje prebivalstvo, zamanj postajajo gola velikanska gorovja, navzlic neizčrpnim zalogam premoga zmrzuje na stotisoče ljudi, in kakor brez koristi pretakajo pri težavnem delu znoj milijoni marljivih državljanov. Brez sledu izgine v razširjenih želodcih, kar je rodila od stvarnika blagoslovljena zemlja in kar je pridelal delavec.

Takšne razmere morajo s strahom navdajati vsakega domoljuba, posebno, ker smo v nedavni preteklosti videli, kako so razni razširjeni želodci pognali mogočno Rusijo v trdo naročje nemških Židov in njihovih pomagačev. Radi tega mora vsak uvideven državljan resno misliti na radikalno zatiranje te kuge.

Zdravljenje niti ni težko, ker so dobro znani vzroki bolezni in vsi dobro vemo, kje ima kuga svoje korenike.

Tudi nam pobijanje epidemije razširjenega želodca ne dela nobenih stroškov; zakaj država sama daje sigurno učinkujoča zdravila zastoj — volilne kroglice, katere pa je treba vreči v pravilno škrinjico. Govori se, da dobimo v doglednem času zopet v roke zdravilne gumijske pilule. Premislimo pravočasno, kako jih bomo uporabili!

Kako se pri nas šteti?

Dva značilna slučaja abnormalnega postopanja.

Že leta sem se tako iz krogov vlade kakor tudi iz naroda samega čujejo kli-

ci po štednji v državni upravi. Na račun te štednje so pa upravniki naše države mnogokrat že zagrešili težke prestopke proti našim gospodarskim in splošno narodnim in državnim interesom. Ukinili so mnogo uradov, katerih obstoj je bila polno upravičena, na primer poštno direkcijo v Splitu, upravno sodišče v Dubrovniku, carinarno v Čakovcu, Celju itd. Pripravlja se iz razlogov štednje redukcija visokih šol (Zagreb, Ljubljana), redukcija srednjih šol, na primer gimnazije v Mariboru itd. Iz istega naslova se hoče izvršiti ponovna redukcija uradništva, dasi so že dosedanje redukcije v šumski in železniški upravi dokazale skrajno škodljivost takega postopanja. Grozijo pa celo tudi zopetno redukcijo uradniških plač in draginskih doklad upokojujencev.

Vse to bi se morda dalo razumeti in opravičiti, ako bi videli, da se štednja izvaja povsod enako in če bi se videlo, da je cilj štednje v resnici zmanjšanje državnih izdatkov v svrhu ravnotežja v državnem budžetu. Ne moremo pa tega razumeti in še manj opravičiti, ako vidimo na drugi strani, da se vzdržujejo izdatki, ki bi se morali in mogli izločiti, in če vidimo, da so upravnikom države mnogokrat bližji interesi privatnih oseb nego interesi države. »Jugoslovenski Lloyd« v Zagrebu navaja dva značilna slučaja izmed nešteti podobnih:

Te dni je šlo za vprašanje, kako bi se za namestitev državnih uradov najbolj racionalno izkoristila nova palača ministrstva poljedelstva in voda ter ministrstva šum in rud. Trebalo je izkoristiti novo zgradbo ne samo za pisarne obeh navedenih ministrstev, ampak tudi za razne druge državne urade, ki so danes nameščeni v privatnih hišah in plačujejo ogromne najemnine. Posebna komisija, sestojeca iz predstavnikov skoro vseh ministrstev, je imela te dni zasedanje, da reši ta vprašanje. Imela je predvsem nalogo presoditi, ali se naj iz privatnih zgradb preselijo v novo palačo pisarne manjših ministrstev, ki plačujejo tudi manjše najemnine, ali večjih, ki plačujejo velike najemnine. Človek bi mislil, da se bodo člani komisije pač prilično lahko odločili, ker bi bilo naravno, da se pustijo v privatnih hišah oni državni uradi, ki manj obremenjujejo državni budžet s svojimi najemninami, ter da se bodo v novo državno zgradbo vrgli uradi z visokimi najemninami. Logika resnega stremjenja za štednjo bi zahtevala tak sklep. Toda birokratski možgani imajo očitno bolj fino logiko, ker bi naj po predlogu navedene komisije ostala v privatnih zgradbah ministrstva, ki obremenjujejo državni budžet z bajnoslovnimi mesečnimi najemninami, v novo državno palačo pa naj se preselijo ministrstva, ki plačujejo relativno male najemnine. O predlogu ima končno odločitev g. finančni minister in smo radovedni, ali se bo tudi on strinjal s to ču-

dovito birokratsko logiko, in ali se ne bo morda vendarle nekoliko zanimal za ozadje cele zadeve in za strankarsko barvo hišnega lastnika, ki ga hoče komisija očitno štiti s svojim navedenim predlogom.

To je en slučaj takozvane štednje. Drugi:

Minulo leto je neki visoki državni funkcionar omožil svojo hčerko z mladim človekom, ki je poleg hčerke in bogate dote dobil tudi še ugledno mesto v nekem našem poslaništvu v inozemstvu. Kmalu po poroki je mlada žena »zbolela« in se vrnila k roditeljem v Beograd. Da bi pa ne ostala v prvem letu zakona sama, se je povrnil z njo tudi mož. In ta mladi mož je sedaj že polnih 7 mesecev v Beogradu in prejema ves ta čas svojo plačo v tuji valuti, kakor da vrši službo na svojem mestu v inozemstvu.

Ta dva slučaja sta vsekakor klasičen dokaz, kako se pri nas v praksi izvaja toliko razkričana štednja.

Kdor ne zna, oziroma noče štediti z zaupanim mu imetjem, je podoben slabemu, zapravljevemu gospodarju, kojega ime vsled tega pribijejo na uradne deske in ga konečno poženejo izpod strehe. In vendar velika razlika! Ta zapravlja svoje in imetje maloštevilnih družinskih članov, kateri vsled pomanjkanja posnemajo svojega gospodarja ter pospešijo svoj in njegov pogin.

Čegavo imetje pa zapravljajo slabi državni upravniki? Koliko eksistenc pa ti tirajo v pogin? Milijone revežev in nezadovoljnih zdihuje in preklinja, ker jim manjka najpotrebnejšega za vsakdanje življenje!

Še par zanimivih slučajev:

a) Ilijić R. iz Rudnika je bil l. 1922. upokojen z nad 20 letno službeno dobo ter dobil 4741 Din pokojnine. 25. III. 1927 je bil reaktiviran. Zdravniško izpričevalo se glasi: Pregledani je popolnoma zdrav za svoja leta telesno in duševno zelo dobro ohranjen in svež; nima ne kožne ne kužne ali nalezljive bolezni. Za državno službo je sposoben. Že 7. IV. istega leta je bil upokojen. Zdravniško izpričevalo se glasi: Pregledani je 52 let star in boleha na kronični miocardiitis, na kronični degeneraciji itd. Vsak napor mu škoduje in ga je treba v interesu njegovega zdravja upokojiti. V teh 25 dneh službe je pokojnina narasla od letnih 4741 Din na letnih 16.934 Din. — b) Neki duhovnik je stopil v državno službo l. 1925 in l. 1927 je bil upokojen, ker se mu je vštelo 35 let župnikovanja v drž. službo. — c) Trenotnih uradnikov imamo vedno več; ti stopijo v državno službo, se v njej zaslužijo na peti in gredo v pokoj. — č) V Črni gori uživa ca 3000 oseb 12.000.000 Din letne penzije brez pravice do njej; — d) 12. septembra 1924 je ministrstvo financ izdalo Milanu M. 249.000 Din za prevoz nekkih umetnin iz Beograda v New-York. Letos so se v ministrstvu spomnili tega in začeli iskati prejemnika.

Toda menite, da je stvar šla od rok? Nihče ni vedel, kdo je, kje je ta človek? Vendar končno je prejel neki učitelj Milan M—ič v Črni gori strog ukaz, naj pride k zaslišanju. Revček je trpal ves v strahu in trepetu pet dni daleč, kaj mu sodišče hoče. Tam so ga prijeli radi denarja radi 249.000 Din in obračuna nanje. Na vse mile in nemile načine je moral dokazovati, da on o tem denarju ničesar ne ve, ker je bil leta 1924, še v šolskih klopeh.

Ali mislite, da so mu verjeli? Toliko časa ne, da so ugotovili, da je pravzaprav iskani M—ič znani publicist v Zagrebu.

In zato je morala uboga učiteljska para iti skoraj 14 dni na pot! —a.

Opupna novica.

Davek na pokojninske prejemke. Po členu 89. novega zakona o neposrednih davkih z dne 8. februarja 1928. (Ur. list štev. 26 ex 1928) se mora odtegovati od 1. aprila 1928 dalje davek tudi od celokupnih mesečnih pokojninskih prejemkov, torej od pokojnine in osebne ter družinske draginske doklade, ne glede na to, ali je bila pokojnina nakazana še v kronah ali v dinarjih ali pa po novem uradniškem zakonu in sicer po členu 95 tab. 2. Ker se zaradi pozne objave tega zakona ni mogel odtegniti že v aprilu 1928. se bo vsem upokojujencem torej tudi kronskim, ki jih zakon ne izvzema, odtegnil v maju 1928 dvojni mesečni znesek, vrnila pa oziroma v dobro vračunala v aprilu odtegnjena dohodnina invalidski davek in komorska doklada. Opozarjajo se obenem vsi upokojujenci, naj v smislu zakona takoj naznanijo računovodstvu delegacije ministrstva financ one svoje privatne mesečne dohodke, ki presegajo višino celokupne mesečne pokojnine. Lepa bodočnost! Namesto dobiti, dati, in kar dvomesečni odtegljaj! Že zopet »razširjeni želodec«! Ubogi staro-upokojenec, glad, bolezen in druge nevolje so Tvoji vsakdanji gosti in 2. maja t. l. Te poseti Tvoja nehvaležna delodajalka, kateri si zvesto služil toliko let in Ti vzame precejšen kos itak tako potrebnega vsakdanjega kruha! Ali ni nikogar v Narodni skupščini, ki bi branil upokojujence? Proč s čl. 95! Številčna vsota je 14. Že l. 1914, ko smo še bili krepki možje, smo radi Tebe, draga nam nova domovina, mnogo trpeli, osobito ob državni meji bivajoči. Radi Tebe so nas Tvoji sovražniki vklenjene tirali v ječe, nas pretepali, plivali nam v obraz, skrajno obupne žene in otroci pa so, zaničevani in zasmehovani od naših preganjancev, doma jokali in vzdihovali. Zvesti smo Ti ostali do prevrata in čez prevrat v času, ko si nas najbolj potrebovala. Ali je kdo upošteval naše pred- in povratne zasluge? Merodajni so bili jako previdni, ko nas niso predlagali v odlikovanje! Odlikovanje na oguljeni obleki

gladnega, obupanega, vsled mnogoletnega občutnega pomanjkanja skrajno apatičnega drž. berača! !

Nabavljalna zadruga v Mariboru.

VIII. redni občni zbor se je vršil dne 25. III. t. l. v mali dvorani Narodnega doma s sledečim dnevnim redom: 1) Konstituiranje skupščine, 2) Izvestilo revizorja o reviziji in sklepanje o rešitvi istega, 3) Poročilo upravnega in nadzornega odbora, sklepanje o razrešnici in o razdelitvi čistega dobička, 4) Nadomestne in dopolnilne volitve v upravni in nadzorni odbor, 5) Sklepanje o višini zadolženja zadruge in 6) Slučajnosti.

Točno ob 9.15 pozdravi predsednik zadruge, gospod Reher Anton, navzoče ter s tem otvori pravilno sklican in dobro obiskan VIII. redni občni zbor; zapisnikarjem imenuje gospoda Ivana Rojko, davč. nadupravitelja. Občni zbor izvoli overovateljem zapisnika profesorja g. Jakoba Cimperman in davč. upravitelja g. Josipa Kaučič.

Iz dobesedno prečitanega izvestila revizorja, g. Ferjančiča, ki je po nalogu Saveza revidiral poslovanje zadruge v času od 29. VI. do 30. VI. in od 9. VIII. do 27. IX. 1927 in je revizija trajala 27 delavnih dni oz. 224 delavnih ur, je razvidno, da je Savez glasom tozadevnega poročila z dne 23. sept. 1927 št. 3739 z delovanjem in uspehom zadruge zelo zadovoljen. Sporedno se je pri vsaki točki revizorjevega poročila prečital tudi odgovor upravnega odbora, kakor sta ga oba odbora v svoji skupni seji dne 23. III. 1928 odobrila. Izvestilo in odgovor se vzameta soglasno na znanje.

Predsednik upravnega odbora prečita sklepane račune za poslovno leto 1927 in poročilo upravnega odbora, predsednik nadzorstvenega odbora, g. Škof, profesor trg. akademije, pa poročilo nadzorstvenega odbora o delovanju zadruge v preteklem poslovnem letu ter poročilo z dne 17. X. 1927 naslovljeno na Savez kakor tudi dopis Saveza z dne 24. X. 1927 št. 4.224 na ravnokar navedeno poročilo. K otvorjeni debati o gori omenjenih poročilih se oglase sledeči gg.: a) predsednik poslovnega odbora, dež. sod. svetnik dr. Vidovič, ki da točna in izčrpna pojasnila o delovanju zadruge in ugotovi, da se ta vedno ugodneje razvija, kar kaže od leta do leta rastoči za leto 1927 pa naravnost krasni dobiček; b) Žlahtič zahteva, da manufakturno blago nabavlja neposredno v tovarnah na Češkem in da se poveča točilnica; c) Prosvetni inšpektor dr. Pečovnik trdi, da je točilnica dovolj velika in zahteva pojasnila glede nagrad uslužbencem za morebitno nadurno delo; č) Ferlan želi, da se premog ne dostavlja na dom prepozno zvečer in ne natančno po zahtevanih količinah, kar zavlačuje manipulacijo; d) Celhar graja, da zadrugar, ki je ob enem

tudi odbornik upravnega odbora, ne nabavlja blaga v zadrugi, kar ne kaže posebnega zanimanja za združništvo in ni v skladu z odborniškim mestom, ki ga naj odloži; e) Knaflič zahteva, da se na prihodnjih obč. zborih v % poročila, koliko blaga se je nabavilo v Jugoslaviji, koliko v Avstriji, na Češkem, v Italiji in drugod. Gospod predsednik Reher zadovolji vse debatante s svojimi pojasnili. Kakor predsednik nadzorstvenega odbora g. Škof, tako tudi predsednik poslovnega odbora g. dr. Vidovič izjavljata, da je edino pravilno trgovsko načelo, da se kupuje tam, kjer se dobi najboljše blago

najceneje in da ima pod enakimi kondicijami prednost domače blago. Zadevo glede nagrad uslužbencem obširno pojasni gospodar zadruge in član poslovnega odbora g. Filipič. Poročili upravnega in nadzornega odbora, v poročilih stavljeni predlogi kakor tudi predlog glede razrešnice obema odboroma se sprejmejo soglasno.

Ponovno oz. na novo so bili izvoljeni sledeči gg.: a) v upravni odbor: 1. Filipič Vekoslav, poštni poduradnik, 2. Francé Franc davčni upravitelj, 3. Trbojevič Petar, prota in 4. Bertonceļ Josip, preglednik fin. kontrole. Za namestnike:

Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev

v lastni hiši

r. z. z o. z.

v lastni hiši

v Mariboru, Rotovski trg št. 2

nudi svojim članom najboljše ugodnosti pri nakupu specerijskega, delikatesnega in manufakturnega blaga kakor tudi kuhinjske posode in kuriva.

Zajtrkovalnica

vhod Lekarniška ulica 6, nudi prvovrstna vina in mrzle prigrizke. Odprta je tudi ob nedeljah in praznikih dopoldne.

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Tempel, Styria, Donat**. — Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni, bolezni srca, ledvic in jeter.

Sezona: Maj—september

Sezona: Maj—september

Cene zmerne. V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev

v Celju, Prešernova ulica 10

v poslopiju starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokoјence, da pristopijo k zadrugi kot člani.

Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

Orel Franc, policijski agent in Knaflič Radoslav, nadučitelj v p. b) v nadzorstveni odbor: 1. Cvirn Franc, podpolkovnik v p. 2. Maroh Peter, poštni uradnik. Za namestnika: Cimerman Jakob, profesor.

Predlagano zvišanje višine zadolženja od do sedaj dovoljenega zneska 2,300.000 Din na 2,600.000 — v preteklem poslovnem letu dovoljen kredit se ni izrabil — se po kratki debati soglasno dovoli. Predlog g. Knafliča, da bi se dovolitev zvišanja zadolženja vezala na pogoje, da se diferenca ne bo uporabila za povečanje gostilne, se po kratki debati, v katero so posegli gg. Čelhar, Filipič, dr. Pečovnik, Reher in dr. Vidovič, se z vsemi glasovi proti glasu predlagatelja odkloni.

Zadrugar g. Vidic želi, da se pri sprejetju osovja, vajencev itd. v zadržno trgovino, v prvi vrsti upoštevajo otroci upokojencev. Gospod predsednik Reher zaključi VIII. redni občni zbor ob 12.20.

Konstituiranje obeh odborov: a) upravni odbor: Reher Anton, predsednik, Trbojevič Petar, podpredsednik, Francé Franc, Filipič Andrej in Reher Anton člani poslovnega odbora, Francé Franc, ravnatelj pisarne, Filipič Andrej, gospodar zadruge; b) nadzorstveni odbor: Škof Franc, predsednik, Kopič Rado, podpredsednik.

Enaka pravica za vse!

Proti enostranskemu favoriziranju srbijanskih upokojenih oficirjev.

Beograd, 24. januarja. Danes popoldne je bila seja odbora za razprvo zakona o narodnem priznanju, s katerim se srbijanskim oficirjem, upokojenim po starem zakonu, hoče priznati pokojnina po novem zakonu o ustroju vojske in mornarice. Skupno gre za 454 oficirjev. Posl. dr. Žerjav je izjavil, da je pogreška reševati to vprašanje s stališča priznanja za zasluge, kajti v tem slučaju bi bilo treba postopati individualno. V polni meri priznava potrebo povišanja pokojnine prizadetim oficirjem, vendar mora opozoriti, da obstoja enaka potreba za vse upokojene oficirje, brez razlike, kje so služili, zlasti pa za invalidne oficirje, ki še vedno niso izenačeni s srbijanskimi. Ne moremo tudi dopustiti, da se ignorira enaka potreba civilnih staroupokojencev (t.j. pred 1. julijem 1923 upokojenih uslužbencev Op. ured.). Za zakonski načrt tudi ni v proračunu nobenega kredita, zato predlaga govornik, naj se načrt pošlje fin. odboru v izjavo. V enakem smislu je govoril posl. Dirljevič, ki je tudi naglašal, da se to vprašanje ne sme reševati s stališča priznanja, temveč edino s stališča socialne pravičnosti. Med govorom poslanca Drljeviča je predlagal poslanec Vujič, naj se seja odbora prekine, da bi se člani odbora o stvari lahko bolje informirali, nakar je odbor prekinil sejo.

Telefon štev. 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček 10.533

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje vložnega denarja nad 300 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana

Prešernova ulica

Stanje vložnega denarja nad 1200 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti. — Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občinski denar. — Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Hranilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSEŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

Celje,

Razlagova 7

Telefon 67

Ustanovljena 1906
Lastni kamnolomiPODRUŽNICA
V TRBOVLJAH

Telefon 67

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na

mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblik. Zahtevajte načrte in proračune.

Konkurenčne cene! — Ugodni plačilni pogoji!

Ustanovljeno leta 1810

Ustanovljeno leta 1810

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.

Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.